

- ςα. συνέχομαι (εὐαγ. Λ. 12. 50. κἀκὼ οὐδερζῆς; πῶς συνέχομαι;)
- Οὐδερζάνιε, ἱα. οὐδ. κατὰ-σχεις, κράτησις, κατακράτησις, περικράτησις.
- Οὐδινβήτηντῆ. ἐπίρ. θαυμαστικῶς, ἀπορηματικῶς, ἐκπληκτικῶς. ἐκλάμβως.
- Οὐδινβλένιε, ἱα. οὐδ. θαυμασμός, θαυμασία, ἐκπληξις.
- Οὐδινβλίω, ἐση. μ. -βλίω βήσι. θαυμαστόω-ῶ. ἀποπτοέω-ῶ, καταπλήττω, ἐκπλήττω. = οὐζαγίω. Σμεσ. -ςα. ἐκπλήττομαι, καταπλήττομαι, ἐξίσταμαι, ἐκθαμβέομαι-οῦμαι, ξενίζομαι, θαυμάζω. = οὐζασιῶςα = ἡζυμλῶιῶςα
2. σημασ. Σκαί παθ. -ςα. (ψαλμ. 138. οὐδινβίςα ράζδμζ τβῶἱ ῶ μενέ. ἐθαυμαστώθη ἢ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ. καὶ κατωτέρω. ἱακὼ στράσινω οὐδινβίλςα ἐσί. ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης, ἀντὶ τοῦ, οὐδινβλένζ ββίλζ ἐσί).
- Οὐδόνοςτῆ, η. θηλ. εὐχέρεια, εὐχερία, εὐκολία, εὐμάρεια.
- Οὐδόνβνῆ, α, ο, ε. ἐπιθ. ρᾶ-διος, εὐχερῆς, εὐκολος, πρό-
- χειρος, εὐμαρῆς, εὐκοπος. 2) μεταγενέστ. = κλειχίμβῆ (319).
- Οὐδόνβτῆ. ἐπίρ. = οὐδόνβνι.
- Οὐδόνβτῆε. ἐπίρ. (συγκρτ.) ρᾶ-ον, εὐκοπώτερον, εὐκολώτερον.
- Οὐδόνβτῆῆσε. ἐπίρ. (ἀντὶ μὲν συγκριτ.) = τῷ προηγ. (ἀντὶ δὲ ὑπερθετ.) ρᾶστα, εὐχερέστατα, εὐκοπώτατα.
- Οὐδόνβτῆῆσιἱ α, ο, ε. (συγκρτ. καὶ ὑπερθ.) εὐχερέστερος, εὐκολώτερος, εὐκοπώτερος, ρᾶ-ων. εὐχερέστατος, εὐκολώτατος, ρᾶστος.
- Οὐδόνβνι. ἐπίρ. ραδίως, εὐχερῶς, εὐκόλως εὐκόπως, εὐμαρῶς, προχείρως. = οὐδόνβ.
- Οὐδονβονβωχτέννῆ, α, ο, ε. ἐπιθ. (μτχκ.) εὐαρίθμητος, εὐαρίθμος (ὀλιγάριθμος).
- Οὐδονβονβολζνεβέννῆ, α, ο, ε. ἐπιθ. εὐόλισθος, ἐπισφαλῆς.
- Οὐδονβονβρελόζνῆ, α, ο, ε. ἐπιθ. εὐμετάθετος, εὐμετάβλητος, εὐμετάστατος, εὐμετακίνητος.
- Οὐδονβονβραζορᾶεμῆ, α, ο, ε. ἐπιθ. εὐκατάλυτος, εὐδιάλυτος. εὐάλωτος, εὐπόρθητος.
- Οὐδονβονβραζρδῆεμῆ, α, ο, ε.